

LBRIS

We know
books

ANGI MELANIA CRISTEA

Monolog lângă
Podul de Piatră

Монолог покрај
Камениот мост

POEZIE

BILINGV

româno-macedonean

Editura
NEUMA
2024

Cuprins

Radicali liberi/Слободни радикали	6/7
De 3 ori combustie/3 пати согорување	8/9
Străzi imature/Незрели улици	10/11
Poem palimpest/Палимпсестна песна	12/13
Un fel de Hiroshima/Еден вид Хирошима	14/15
Matrioșcă/Матриошка кукла	16/17
Stand up/комедија	18/20
Podul de piatră/Камениот мост	22/23
Monedă pe asfalt/Паричка на асфалт	24/25
Seri de cauciuc/Гумени ленти	26/27
Rutină îngerească/Ангелска рутина	28/29
Tancuri și electroliți/Резервоари и електролити	30/32
Pictură naivă /Наивно сликарство	34/35
Ultima ofertă/Последна понуда	36/37
Gloria lumii/Славата на светот	38/39
Amintiri de gradul zero/Спомени со нулта класа	40/41
Trenul staționar/Стационарен воз	42/43
Diorama/Диорама	44/45
Picto-iubire/Пикто-љубов	46/47
Zona 1/Зона 1	48/49
Verde imberb/Голобрадо зелено	50/51

Oraşul-dolomit/Градот доломит	52/53
Timp opulent/Раскошно време	54/55
Storylife/Приказниот живот	56/58
Cascade/Каскади	60/61
Moloz roz/Розови урнатини	62/63
Stele de ebonită/Ебонитни ѕвезди	64/65
Maşina politică/Политичката машина	66/67
Rezumat/Резиме	68/69
Artă indigo/Индиго уметност	70/71
Girofar/сланина	72/73
Repetiții/проба	74/75
Ore vraiste/Вистински часови	76/77
Lavaj/лаважа	78/79
Pilot automat/Автоматски пилот	80/81
Războiul-fantomă/Универзален столар	82/83
Emoții meteorice/Метеорски емоции	84/85
Tamplar universal/Универзален столар	86/87
Joc de golf/Голф игра	88/89
Zig-zaguri/Цик-цак	90/91

Radicali liberi

Eram ca un flamingo
culcat pe propria singurătate
așezat lent lângă corpul său îndoit
fără posibilitatea reînvierii

nu tăceam nu muream nu uram
doar îmi cumpăram liniștea prăfuită
apoi pictam arțari sau poate lebede negre

așa scurtă este lumea mea
cu pereți de hârtie glasată
lumea mea cu câini imaginari
fără radicali liberi

uneori ascut creioanele nopții
cu vârfurile lor ating cerul
care se pliază încet în inima cetății
din care ies roboți calzi
roboți uriași
sau țânțari duplicitari
de Zanzibar

se moare de ultimul apus
într-un tren întârziat o viață

Слободни радикали

Бев како фламинго
лежејќи на сопствената осаменост
полека седи до неговото свиткано тело
без можност за воскресение

Не молчев, не умирав, не мразев
Само го купував мојот правлив мир
тогаш би сликал јавори или можеби црни ле-
беди

толку е краток мојот свет
со сјајни хартиени сидови
мојот свет со имагинарни кучиња
без слободни радикали

понекогаш ги острим моливите ноќе
со своите врвови го допираат небото
која полека се преклопува во срцето на тврди-
ната
од кои излегуваат топли работи

џиновски работи
или двојни комарци
на Занзибар

умира на последното зајдисонце
во воз доцнеше цел живот
Слободни радикали

De 3 ori combustie

de 3 ori poate fi o întâmplare
și încă nimic nu a devenit viral
poezia albă se scrie cu globule roșii
cu orice minut strivit accidental
tu atunci erai mercenar nu-ți plăceau
cravatele colorate

m-am gândit să admir panorama trecutului
scheletul zilelor uscate la soare
și i-am chemat pe Bloggerii ciudați
care îmi populau neliniștile
să aprindă secunde plate
numai ei pot defrișa limba de pământ dintre noi
să putem redeveni oameni sau izotopi

acele interogații care ne perforau
emoțiile contradictorii
puntea masivă cu statui uriașe care stă între noi
fără dubii
toate treceau precum o tangentă
spre spirala orelor eviscerate
(ești născut pentru duble învingeri)

3 пати согорување

3 пати може да биде случајност
и сè уште ништо не станало вирално
белата поезија е напишана со црвени крвни зрнца
секоја минута случајно смачкана
тогаш бевте платеник, не сакавте вратоврски
БОЈА

Мислев да се восхитувам
на панорамата од минатото
скелетот на сувите денови на сонце
и ги повикав чудните блогери
што ги населуваше моите нервози
за вклучување рамни секунди
само тие можат да го исчистат јазикот
на земјата меѓу нас
да можат повторно да станат луѓе или изотопи

оние испрашувања кои ги прободea
нашите спротивставени емоции
масивниот мост со огромни
статуи кои стојат меѓу нас
без сомнежи
сите тргнаа како тангента
кон спиралата на евисцерирани часови
(родени сте за двојни победи)

Străzi imature

se pare că începutul vine cu nenumiți
și poate că experiența lumii acesteia
este un fico score pentru viitor

pe esplanada orelor noi ne regăsim
suntem oligarhii pământului
suntem sori de o zi
nu pot exista străzi imature care să nu ne
permită dezîndrăgostirea
aici și acum noi defilăm
facem supraproducție de eroi

din țara aceasta curge Dunărea lent
ca și cum poți muri în explozii și în viaducte
fără orgolii
doar tu cu aura ta de muncitor imberb
/ desigur involuntar/

dimineți prescurtate zile solare
aceasta este poarta prin care trecem
planificați
spre eul de dincolo de solstițiu
nu există marea transformare
doar o singură aplicare permisă
de fanta timpului

Незрели улици

се чини дека почетокот доаѓа со непознати
а можеби и искуството на неговиот свет
тоа е фицо резултат за иднината

на слетувањето на часовите во кои се наоѓаме
ние сме олигарсите на земјата
ние сме сонца за еден ден
не може да има незрели улици што не ги правиме ние
дозволи да се одљубиш
овде и сега парадираме
ние прекумерно произведуваме херои

Дунав полека тече од оваа земја
како да можеш да умреш во експлозии и вијадукти
без ароганција
само вие со вашата голобрада работничка аура
/се разбира неволно/

скратени утрински соларни денови
ова е портата низ која поминуваме
план
кон себе надвор од солстициумот
нема голема трансформација
дозволена е само една апликација
пред времето

Poem palimpest

da! iubirea distorsionează
toate ceasurile se divid
numai sentimentele noastre alandala
par acoperișuri nemansardate.

vino aici unde imperfecțiunea
scade și crește cu rateuri și perfuzii
eu sunt propria mea opțiune
poate puțin fariseică puțin nemelodioasă
dar întotdeauna vie

reacția lumii este una virală
nu poți încălța cerul cu lamentații
pantofi în acrilic îți strălucesc în picioare
te saltă pe acoperișul unei existențe monotone
de aici toate devin mingi himerice

Палимпсестна песна

Да! Љубовта искривува
сите часовници се делат
само нашите чувства аландала
тие изгледаат како неподигнати покриви.

дојди овде каде што несовршеност
одливи и текови со промашувања и инфузии
Јас сум мој избор
можеби малку фарисејски малку немелодичен
но секогаш жив

реакцијата на светот е вирална
не можеш да го обуеш небото со оплакување
акрилните чевли сјаат на вашите стапала
скокаш на покривот на едно монотono постоење
од тука сите тие стануваат химерични топчиња